

H. BOGDANOW (Wrocław)

APROKSYMACJA PIERWIASTKÓW RÓWNANIA SZEŚCIENNEGO

1. Wstęp. Celem niniejszej pracy jest podanie wzorów przybliżonych na największy pierwiastek równania sześciennego

$$(1) \quad x^3 + px + q = 0$$

o współczynnikach p, q rzeczywistych i wyróżniku

$$D = \frac{p^3}{27} + \frac{q^2}{4}$$

ujemnym. Jeżeli ξ oznacza dowolny pierwiastek równania (1), to pozostałe pierwiastki spełniają równanie kwadratowe

$$(2) \quad x^2 + \xi x + p + \xi^2 = 0$$

(czyli równanie $x^2 + \xi x - q/\xi = 0$). Tak więc wyznaczenie pozostałych pierwiastków sprowadza się do rozwiązywania równania kwadratowego.

Dokładne metody wyznaczania pierwiastków równania (1) w przypadku $D < 0$ wymagają np. — oprócz kilku pierwiastkowań — obliczenia wartości funkcji $\operatorname{arctg} x$ i funkcji trygonometrycznej. Waszczyzyn i Życzkowski w pracy [3] podają pewne wzory aproksymacyjne na pierwiastki równania (1) dla $D < 0$, których zastosowanie wymaga jedynie pierwiastkowania. Maksymalny błąd bezwzględny obliczonych pierwiastków nie przekracza $0.0360 \sqrt{-p}$.

Niniejsza praca zawiera kilka podobnych, ale otrzymanych inną metodą i dokładniejszych wzorów na największy pierwiastek równania (1) w przypadku $D < 0$.

2. Zastosowana metoda. Zakładam dalej, że $D < 0$. Jeśli w (1) podstawić

$$(3) \quad x = \sqrt[3]{\frac{-p}{3}(t+1)},$$

a następnie

$$(4) \quad \lambda = \frac{1}{4} \left(2 - \frac{q}{\frac{-p}{3} \sqrt{\frac{-p}{3}}} \right),$$

to otrzyma się równanie

$$(5) \quad \frac{1}{4} t^2(t+3) = \lambda$$

z niewiadomą t . Ponieważ

$$(4') \quad \lambda = \frac{1}{2} \left(1 - \frac{q/2}{\sqrt{q^2/4 - D}} \right),$$

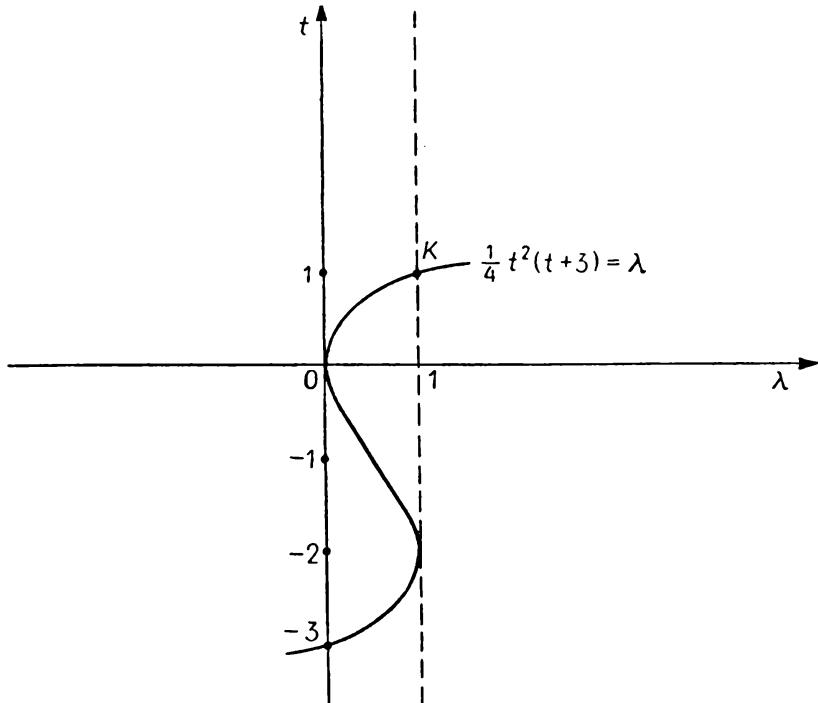
więc $0 < \lambda < 1$.

Największy pierwiastek równania (1) odpowiada największemu pierwiastkowi $t(\lambda)$ równania (5).

Można obliczyć, że

$$(6) \quad t(\lambda) = 2 \sin \left(\frac{2\pi}{3} + \frac{1}{3} \arcsin(1-2\lambda) \right) - 1.$$

Wykresem funkcji $t = t(\lambda)$, $0 \leq \lambda \leq 1$, jest część OK krzywej na rys. 1.

Rys. 1

Funkcję (6) aproksymuję w przedziale $\langle 0,1 \rangle$.

Ze względu na jakościowe podobieństwo wykresu rozważanej funkcji do wykresu funkcji $\sqrt{\lambda}$, wybieram funkcje aproksymujące postaci

$$(7) \quad W_{mn}(\lambda) = A_m(\lambda) + B_n(\lambda)\sqrt{\lambda},$$

gdzie $A_m(\lambda) = a_0 + a_1\lambda + \dots + a_m\lambda^m$, $B_n(\lambda) = b_0 + b_1\lambda + \dots + b_n\lambda^n$ są wielomianami stopnia m i n .

Ponieważ funkcje $1, \lambda, \lambda^2, \dots, \lambda^m, \sqrt{\lambda}, \lambda\sqrt{\lambda}, \dots, \lambda^n\sqrt{\lambda}$ tworzą układ Czebyszewa w przedziale $0 < \lambda \leq 1$ [1], więc współczynniki wielomianów $A_m(\lambda)$ i $B_n(\lambda)$ można wyznaczyć za pomocą drugiego algorytmu Remeza [2].

W pierwszym etapie obliczeń aproksymowano pierwiastek (6) funkcjami postaci (7) na zbiorze Λ punktów $\lambda_k = \frac{1}{4}t_k^2(t_k+3)$, gdzie $t_k = k/128$, $k = 0, 1, 2, \dots, 128$. W taki sposób otrzymano dla ustalonych par wartości m, n

- (a) współczynniki $a_0, a_1, \dots, a_m, b_0, b_1, \dots, b_n$ funkcji optymalnej,
- (b) błędy ε_{mn} aproksymacji na zbiorze Λ ,
- (c) alternans $\lambda_{p_1}, \lambda_{p_2}, \dots, \lambda_{p_{(m+n+3)}}$.

Obliczenia wykonano z podwójną dokładnością (20 cyfr mantysy) na maszynie cyfrowej Elliott 803.

Tworzone w algorytmie Remeza układy równań liniowych były rozwiązywane metodą elementów głównych.

3. Wyniki obliczeń. Uzyskane wyniki są zawarte w tablicach 1 i 2. Ponieważ liczba działań potrzebnych do obliczenia wartości $W_{mn}(\lambda)$ jest zależna od sumy $\delta = m+n$, więc praktyczne znaczenie mogą mieć te wzory, którym przy stałym $m+n$ odpowiada najmniejszy błąd ε_{mn} . Wartości optymalne wyróżniono kursywą. Z tablicy 1 wynika, że badany błąd ε_{mn} dla ustalonego $\delta = m+n$ ma zapewne zawsze najmniejszą wartość, jeśli $m = \delta - [\delta/2]$, $n = [\delta/2]$.

Aby poprawić wartości punktów alternansu i otrzymać dokładniejsze wartości współczynników $a_0, a_1, \dots, a_m, b_0, b_1, \dots, b_n$, w drugim etapie obliczeń aproksymowano funkcję (6) funkcjami postaci (7) przy m, n

TABLICA 1. (Próby ustalenia m, n optymalnych; 1 etap obliczeń)

$m+n$	m	n	ε_{mn}	$m+n$	m	n	ε_{mn}
2	1	1	.13980 ₁₀ -3	7	2	4	.12075 ₁₀ -6
3	2	1	.16641 ₁₀ -4		6	1	.16395 ₁₀ -6
	1	2	.30509 ₁₀ -4		5	2	.15095 ₁₀ -7
4	3	1	.35038 ₁₀ -5		4	3	.56749 ₁₀ -8
	2	2	.21311 ₁₀ -5		3	4	.78470 ₁₀ -8
	1	3	.97592 ₁₀ -5	8	5	3	.11032 ₁₀ -8
5	4	1	.10328 ₁₀ -5		4	4	.82534 ₁₀ -9
	3	2	.28618 ₁₀ -6		3	5	.19844 ₁₀ -8
	2	3	.43654 ₁₀ -6	9	6	3	.27027 ₁₀ -9
	1	4	.39516 ₁₀ -5		5	4	.12184 ₁₀ -9
6	5	1	.38066 ₁₀ -6		4	5	.15883 ₁₀ -9
	4	2	.57337 ₁₀ -7	10	5	5	.18287 ₁₀ -10
	3	3	.39783 ₁₀ -7	11	6	5	.27796 ₁₀ -11

optymalnych na zbiorze punktów

$$\lambda_{kl} = \frac{1}{4} t_{kl}^2 (t_{kl} + 3),$$

gdzie

$$t_{kl} = (k + l \cdot 2^{-h})/128, \quad k = p_1, p_2, \dots, p_{m+n+3}, \\ l = 0, \pm 1, \pm 2, \dots, \pm 2^{h-1}, \quad h = 3 \text{ lub } 4.$$

Tablica 2. przedstawia wartości współczynników $a_0, a_1, \dots, a_m, b_0, b_1, \dots, b_n$ dla optymalnych wartości m, n .

TABLICA 2. (Współczynniki $a_0, a_1, \dots, a_m, b_0, b_1, \dots, b_n$ i błędy ϵ_{mn} w przypadkach m, n optymalnych; alternans).

$m = 1, n = 1$	$\epsilon = .13983_{10} - 3$	$m = 3, n = 3$	$\epsilon = .39831_{10} - 7$
$a_0 = .000140$	0	$a_0 = .0000000398$	0
$a_1 = -.192081$.14794922	$a_1 = -.2220954066$.04003906
	.50146485	$a_2 = -.0607790353$.15429688
$b_0 = 1.149587$.85302735	$a_3 = -.0125029123$.32128906
$b_1 = .042494$	1		.51464844
$m = 2, n = 1$	$\epsilon = .16650_{10} - 4$	$b_0 = 1.1546950034$.70312500
$a_0 = .0000167$	0	$b_1 = .1057917505$.86035156
$a_1 = -.2136784$.09960938	$b_2 = .0325431768$.96386719
$a_2 = -.0179175$.35156250	$b_3 = .0023474235$	1
	.66210938		
$b_0 = 1.1537658$.90625000	$m = 4, n = 3$	$\epsilon = .56851_{10} - 8$
$b_1 = .0777968$	1	$a_0 = .00000000569$	0
$m = 2, n = 2$	$\epsilon = .21316_{10} - 5$	$a_1 = -.22219359590$.03222656
$a_0 = .00000213$	0	$a_2 = -.06399260481$.12402344
$a_1 = -.22000257$.06933594	$a_3 = -.02082742371$.26269531
$a_2 = -.03897492$.25781250	$a_4 = -.00130576402$.42871094
$b_0 = 1.15453058$.50976563		.60253906
$b_1 = .09591487$.75683594	$b_0 = 1.15469954586$.76171875
$b_2 = .00853204$.93554688	$b_1 = .10659513934$.88964844
$m = 3, n = 2$	$\epsilon = .28640_{10} - 6$	$b_2 = .03950076127$.97167969
$a_0 = .000000286$	0	$b_3 = .00752393060$	1
$a_1 = -.221679604$.05175781	$m = 4, n = 4$	$\epsilon = .82801_{10} - 9$
$a_2 = -.053351974$.19628906	$a_0 = .000000000828$	0
$a_3 = -.004368483$.40039063	$a_1 = -.222215936078$.02636719
$b_0 = 1.154669796$.62304688	$a_2 = -.065219844013$.10205078
$b_1 = .103238760$.81933594	$a_3 = -.027010532318$.21826172
$b_2 = .021490931$.95312500	$a_4 = -.004633095139$.36181641
	1	$b_0 = 1.154700361009$.51757813
		$b_1 = .106829557021$.66992188
		$b_2 = .043099039923$.80468750
		$b_3 = .013705014360$.90966797
		$b_4 = .000745435235$.97705078
			1

TABLICA 2 c.d.

$m = 5, n = 4$	$\varepsilon = .12256_{10} - 9$	$m = 5, n = 5$	$\varepsilon = .18376_{10} - 10$
$a_0 = .000\ 000\ 000\ 123$	0	$a_0 = .000\ 000\ 000\ 018$	0
$a_1 = -.222\ 220\ 872\ 538$.02197266	$a_1 = -.222\ 221\ 937\ 609$.01660156
$a_2 = -.065\ 646\ 687\ 794$.08544922	$a_2 = -.065\ 784\ 671\ 122$.07128906
$a_3 = -.030\ 732\ 502\ 628$.18408203	$a_3 = -.032\ 657\ 221\ 457$.15625000
$a_4 = -.009\ 174\ 709\ 807$.30810547	$a_4 = -.013\ 579\ 178\ 609$.26562500
$a_5 = -.000\ 434\ 249\ 851$.44726563	$a_5 = -.001\ 838\ 549\ 381$.38964844
	.58935547		.52148438
$b_0 = 1.154\ 700\ 506\ 782$.72216797	$b_0 = 1.154\ 700\ 532\ 758$.64746094
$b_1 = .106\ 894\ 088\ 283$.83740235	$b_1 = .106\ 911\ 044\ 232$.76464844
$b_2 = .044\ 716\ 228\ 363$.92529297	$b_2 = .045\ 369\ 592\ 387$.86132813
$b_3 = .018\ 997\ 577\ 196$.98095703	$b_3 = .022\ 632\ 791\ 105$.93750000
$b_4 = .002\ 900\ 621\ 754$	1	$b_4 = .006\ 210\ 517\ 352$.98437500
		$b_5 = .000\ 257\ 080\ 345$	1

Otrzymane wzory na największy pierwiastek równania (1) mają postać

$$(8) \quad x(\lambda) = \sqrt{\frac{-p}{3}} [1 + a_0 + a_1 \lambda + \dots + a_m \lambda^m + (b_0 + b_1 \lambda + \dots + b_n \lambda^n) \sqrt{\lambda}],$$

gdzie

$$\lambda = \frac{1}{4} \left(2 - \frac{q}{(-p/3)\sqrt{-p/3}} \right) = \frac{1}{2} \left(1 - \frac{q/2}{\sqrt{q^2/4 - D}} \right),$$

a współczynniki $a_0, a_1, \dots, a_m, b_0, b_1, \dots, b_n$ mają wartości przytoczone w tablicy 2.

Błąd bezwzględny obliczonego pierwiastka nie przekracza $\sqrt{-p/3} \cdot \varepsilon$, gdzie ε jest odpowiednią wartością z tablicy 2.

Pozostałe pierwiastki równania sześciennego (1) można wyrazić za pomocą wzorów

$$x_{2,3} = \frac{-x}{2} \pm \sqrt{-p - 3 \left(\frac{-x}{2} \right)^2}$$

na pierwiastki równania (2).

Prace cytowane

- [1] G. G. Lorentz, *Approximation of functions*, New York 1966, str. 23-26.
- [2] S. Paszkowski, *The theory of uniform approximation, I, Non-asymptotic theoretical problems*, Rozprawy Mat. 26 (1962), rozdz. IV.
- [3] Z. Waszczyzyn i M. Życzkowski, *Wzory aproksymacyjne na pierwiastki rzeczywiste równania stopnia trzeciego*, Zastosow. Matem. 8 (1966), str. 243-254.

KATEDRA METOD NUMERYCZNYCH
UNIWERSYTETU WROCŁAWSKIEGO

Praca wpłynęła 14. 12. 1968

Г. БОГДАНОВ (Вроцлав)

ПРИБЛИЖЕНИЕ КОРНЕЙ КУБИЧЕСКОГО УРАВНЕНИЯ

РЕЗЮМЕ

В работе рассмотрены выражения (8) аппроксимирующие наибольший корень кубического уравнения (1) с вещественными коэффициентами p, q и отрицательным дискриминантом. Параметр λ в формулах (8) равен

$$\lambda = \frac{1}{4} \left(2 - \frac{q}{\sqrt{\frac{-p}{3}}} \right).$$

В работе приведены коэффициенты $a_0, a_1, \dots, a_m, b_0, b_1, \dots, b_n$ выражений (8), наилучшие в смысле равномерной аппроксимации корня при фиксированном значении суммы $m+n$. Абсолютная погрешность корня уравнения (1), вычисленного по формуле (8) не превышает $\varepsilon\sqrt{-p/3}$, где ε определено в таблице 2.

H. BOGDANOW (Wroclaw)

AN APPROXIMATION OF THE ROOTS OF A CUBIC EQUATION

SUMMARY

Considered is the approximation formula (8) giving the maximum root of cubic equation (1) with real coefficients p, q and negative discriminant. The parameter λ in (8) is given by

$$\lambda = \frac{1}{4} \left(2 - \frac{q}{\sqrt{\frac{-p}{3}}} \right).$$

The paper gives the coefficients $a_0, a_1, \dots, a_m, b_0, b_1, \dots, b_n$ of formula (8) which are optimum in the sense of a uniform approximation for a fixed sum $m+n$. The absolute error of the root of equation (1) calculated from formula (8) does not exceed $\varepsilon\sqrt{-p/3}$, where ε is given in table 2.